

sig, at alle 12 Fag kommer under de i Statistikken anførte Tal. Ganske vist kan der være nogle, som har højere Lønninger, men Gennemsnitslønnen kommer herunder for dem allesammen. Det viser den Retning, jeg nævnedes for: at Overenskomsterne i Regelen dannes landsdelsvis, i Regelen ikke med nogen Forskel for de større Byer, undertiden ganske vist, men i Regelen ikke, saaledes at Lønnen paa Papiret er ens baade for de større og de mindre Byer. Men saa kommer vi til de smaa Byer, dem med under 20,000 Indbyggere, hvor Ugelønnen under Straf ikke maa være højere end 22 Kr. og 28 Kr. Der har vi 8 Fag, der alle har over 22 Kr. Disse Fag tæller ca. 5,000 Arbejdere, og de af dem, der er ugifte, maa ganske vist være Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, men de faar ikke noget Tilskud til deres Kontingent som Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne. Dernæst kommer vi til Stationsbyerne, hvor Lønnen maa være 20 Kr. og 26 Kr. henholdsvis for ugifte og gifte. Der er 6 Fag, som har over 20 Kr., nemlig Murere, Tømrere, Malere, Formere, Maskinarbejdere og Bog- og Stentrykkere. Jeg takserer Antallet af dem til ca. 3,000, det kan være, det er flere, men efter mit Skøn er det ca. 3,000. Endelig kommer vi til det øvrige Land, hvor Lønnen maa være 16 Kr. og 22 Kr. henholdsvis for ugifte og gifte. Der er ikke mindre end 10 Fag, som har over 16 Kr. Det er Bagere, Murere, Tømrere, Bygningsnedkere, Møbelsnedkere, Malere, Formere, Smede, Maskinarbejdere og Bog- og Stentrykkere. Altsaa, af 12 Fag, for hvilke der er foretaget en Undersøgelse, har man ude paa det flade Land 10 med Lønninger, der allerede den Gang oversteg den Grænse, der nu fastsættes i Regeringsforslaget. Jeg ved ikke, men jeg maa jo tænke mig, at dette Regeringsforslag ikke kan være underbygget med lønstatistiske Undersøgelser, det kan ikke være muligt; thi hvis man havde søgt Lønstatistikken i Statens egen statistiske Aarbog, maatte man være blevet klar paa, at det kunde ikke gaa an.

De Fag, jeg har nævnt her i de forskellige Landsdele, rummer efter mit foreløbige Skøn ca. 17,500 Arbejdere, og naar jeg tager det almindelige Antal ugifte Mænd mellem 20 og 60 Aar, bliver det ca. en Trediedel; det vil igen sige, at ca. 6,000 Arbejdere af disse 12 Fag stryger vi uden videre Vrøvl som uberettigede til at faa Statshjælp til deres Medlemskontingent. Hvis det nu var saaledes, at dette Land figurligt talt flød med Mælk og Honning, og at Forjættelsen om Arbejde for alle var blevet til Virkelighed, havde vi der saa

mange Mennesker, som havde Arbejde hele Aaret rundt, og som maatte stryges af Listerne, medmindre de selv vilde betale det Tilskud, som Staten betaler til de andres Kontingent. Vi har en Adgang til ad anden Vej at paavise det samme. Byen København har offentliggjort Resultatet af en statistisk Undersøgelse for 1909. Københavns statistiske Kontor har fra Tid til anden foretaget saadanne Undersøgelser, og der er rig Lejlighed til at sammenligne med Fortiden. Man kan heraf gøre sig et Begreb om, hvorledes Lønningerne stiger i Aarenes Løb, men Lønningernes Stigning er ikke ensbetydende med større Velvære for de paagældende, det betyder kun, at Lønnen i Penge faktisk er steget saa og saa meget, men det er slet ikke afgjort, det er endda mindre sandsynligt, at de paagældendes Forhold er bedre i samme Grad; det er de ikke, fordi Prisen paa alle Fornødenheder, Fødemidler, Husleje osv. stiger. Men det har vi slet ikke med at gøre her; der spørges ikke i Lovforslaget, hvad Smørret koster, hvad Flasket koster, og hvor stor Huslejen er; der siges kun: Naar du har den og den Indtægt, kan du ikke faa Statstilskud til dit Kontingent. Her bemærker jeg, at f. Eks. fra 1882 til 1910 — det er en Aarrække af 27 Aar — er Lønnen for Haandværkssvende i København steget med 50 pCt., for Arbejdsmændene med 67 pCt. og for Kvinder med 58,4 pCt. Men gaar vi op til vor Tid og ser paa Tidsrummet fra 1904 til 1909, altsaa det Tidsrum, som strækker sig fra den første Tid efter Sygekasseresolutionen og indtil før dette Lovforslags Fremkomst, var Lønnen for Svende steget med omtrent 11 pCt., for Arbejdsmænd med 15½ pCt. og for Kvinder med 14,2 pCt. Men Stigningen i disse 5 Aar har man ikke taget Spor af Hensyn til. Man kan dog ikke, synes jeg, forlange, at Mennesker skal rette sig efter døde Bestemmelser, som ikke har megen Forbindelse med det virkelige Liv.

Disse Oplysninger er fremkomne paa Grundlag af Spørgsmaal, der er stillede saavel til Arbejdsgivere som til Arbejdere, og der har vist sig ringe Forskel paa Arbejdsgivernes og Arbejdernes Statistik. Ser man nu paa Lønningerne for de faglærte Arbejdere for sig og Arbejdsmændene for sig, vil man finde, at der er begaaet en himmelraabende Uret ved de Indtægtsgrænser, der er fastsat. Paa Side XI i den Bog, som hedder „Arbejdslønnen i København 1909“, vil man finde, at Gennemsnittet af Lønnen ved daglønnet, timelønnet Arbejde er 27,42 Kr. pr. Uge, men for Akkordarbejde 32,57 Kr. Altsaa Arbejdere i et Akkordfag